

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Sententia vi. I Cor. I. Christus factus est nobis sapientia à Deo, & iustitia, & sanctificatio, & redemptio. Ixij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

SENTENTIA V. Roman. 8.

Proprio filio suo non pepercit Deus, sed pro nobis omnibus tradidit illum: quo modo non etiam cum illo omnia nobis donauit?

PARACLESIS.

CAP. LXI.
Chrysof. in
cap. 8. ad
Rom.

Quo pacto nos deseret Deus, quorum gratia proprio filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus illum tradidit? Cogita, queso, quanta sit bonitatis, neque proprio filio parcere, sed tradere: & pro omnibus tradere: etiam vilibus, etiam ingratis, quin & inimicis. Quomodo non simul cum illo nobis omnia donauit? Si Filium largitus est, idque non simpliciter, sed occisori tradidit: quid amplius de aliis dubitas, cum Dominum ipsum receperis? Quid de opibus dubitas, cum herum habeas? Nam qui quod maius est, inimicis adhuc existentibus dedit: quomodo quae minorae sunt, negaret amicis?

SENTENTIA VI. I. COR. I.

Christus factus est nobis sapientia à Deo, & iusticia & sanctificatio & redemptio: quemadmodum scriptum est: Qui gloriatur, in Dño gloriatur.

PARACLESIS.

CAPVT
LXII.
Bernard. ser.
22. super
Cantica.
Esa. 9.
Luc. 1.

Vide quadrifariam unctionem, vide affluentissimam atque inestimabilem suauitatem eius, quem vnxit Pater oleo letitiae pro consortibus suis. Sedebas o homo in tenebris & umbra mortis, per ignorantiam veritatis: sedebas vinctus catenis delictorum. Descendit ad te in carcerem IESVS CHRISTVS: non ut torqueret, sed ut erueret de potestate tenebrarum. Et primo qui-

quidem veritatis Doctor depulit umbram ignoran-
 tia sua, luce sapientia sua. Per iustitiam deinde qua
 ex fide est, soluit funes peccatorum, gratis iustificans
 peccatorem. Quo gemino beneficio implevit sermonem
 illius S. David: Dominus soluit compendios, Domi-
 nus illuminat cecos. Addidit quoque, sancte inter
 peccatores vivere: & sic tradere formam vita, tanquam
 via, qua redires ad patriam. Ad cumulum postremo
 pietatis tradidit in mortem animam suam: & de pro-
 prio latere protulit pretium satisfactionis, quo placavit
 Patrem: per quod illum plane ad se versiculum traxit:
 Apud Dominum misericordia, & copiosa apud eum
 redemptio. Prorsus copiosa: quia non gutta, sed vnda
 sanguinis largiter per quinque partes corporis emana-
 vit. Quid tibi debuit facere & non fecit? Illumina-
 vit cecum, soluit vinctum, reduxit erroneum, reconci-
 liavit reum. Quis non libenter post illum atque alacri-
 ter currat: qui & ab errore liberat, & errata dissimu-
 lat: qui deinde merita viuendo tradit, premia morien-
 do conquirat? Quam excusationem habet, qui in odore
 horum unguentorum non currit, nisi ad quem forte
 odor minime peruenit? Sed enim in omnem terram exi-
 it odor vite: quoniam misericordia Domini plena est
 terra, & miserationes eius super omnia opera eius.
 Passio tua Domine Iesu, vltimum refugium, singulare
 remedium: deficiente sapientia, iustitia non sufficiente,
 succumbentibus meritis, illa succurrit. Itaque cum de-
 fecerit virtus mea, non conturbor, non diffido: scio quid
 faciam. Calicem salutaris accipiam: & nomen Domi-
 ni inuocabo. Illumina oculos meos Domine, vt sciam
 quid acceptum sit coram te omni tempore: & sapiens
 sum. Delicta iuuentutis mea, & ignorantias meas ne
 memine-

Matt. 12.
 Rom. 3.

Psal. 146.

Esa. 53.
 Psal. 129.

Esa. 5.

Psal. 118. 244.

Psal. 115. 12.
 Sap. 9.

Psal. 24.

Psal. 138.
Rom. 8.

memineris: & iustus sum. Deduc me Domine in via tua: & sanctus sum. Verumtamen nisi interpellet sanguis tuus pro me: saluus non sum.

SENTENTIA VII. 2. Cor. 5.

Eum qui non nouerat peccatum, pro nobis peccatum fecit: vt nos efficeremur iustitia Dei in ipso.

PARACLESIS.

CAPVT

IXIII.

Chryf.
Hom. 11. in
Epist. 2. ad
Cor.
Deut. 21.
Gal. 3.
Phil. 2.

Theophyl.

Eum qui nesciuit peccatum, inquit, & existentem ipsammet iustitiam, peccatum fecit: hoc est, quasi peccatorem condemnari permisit, & quasi maledictum mori. Maledictus enim qui pender in ligno. Sic enim mori multo maius est: id quod & alibi insinuans Apostolus dicit: Obediens factus est vsque ad mortem, mortem autem crucis. Non enim hoc solum penam habebat: sed & confusionem. Cogita igitur, quanta tibi concessit; nam magnum est etiam peccatorem existentem pro quopiam mori: quando autem iustus hoc patitur, & pro peccatoribus moritur, & non moritur solum, sed & quasi maledictus moritur, & non quasi maledictus solum, sed & multa nobis bona largitur, qua nunquam expectauissemus: qua mens ista commendare poterit? Cur istud huc factum? vt nos iustificemur, non ex operibus & lege, verum ex gratia Dei. Hec enim est Dei iustitia, cum quis gratia iustificatus fuerit, vt nullus in eo neuis nullaue macula inueniatur. Propterea enim neque dixit, vt efficiamur iusti: sed, Iustitia Dei excellentiam gratia demonstrans.

S E N E T M.